

عنوان مقاله:

بررسی تحقق پذیری معماری پایدار در مناطق کویری ایران با بکارگیری مصالح هوشمند

محل انتشار:

اولین کنفرانس استانی عمران - معماری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا قنبری - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه مارلیک نوشهر

سوسن بصیری - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه مارلیک نوشهر

خلاصه مقاله:

بخش وسیعی از کشور ایران که در کمربند خشک جهان واقع است را مناطقی با شرایط سخت اقلیم گرم و خشک و کویری تشکیل می دهد. بیشتر این مناطق که با محدودیتهای شدید منابع آبی، پوشش گیاهی و برخی دیگر از قابلیت های طبیعی روبروست، در عین حال در بردارنده بسیاری از سکونتگاههای بسیار کهن و مهم شهری و روستایی نیز هست. با عنایت به بزرگترین چالشی که انسان امروز با آن مواجه است یعنی تغییر اقلیم و بحران انرژی که امروزه گریبانگیر بشریت است، لازم است که ابتدا تعاریف و ویژگیهای پایداری و نیز اصول و بردارهای آن مطرح شده، سپس به زیر ساختها و ویژگیهای معماری منطقه کویر توجه شود. در کشور ما مفهوم هوشمندی در ساختمان صرفا به بخشی از جریان در حال توسعه محدود بوده و رویکرد آن بیشتر به ابزار آلات الکترونیکی الصافی به بناها است. در اینجا سعی شده به موضوعاتی فراتر اشاره شود و حوزه های هوشمند سازی فضاهای معماری و مصادیق آنها مورد بررسی قرار گیرد. حوزه هایی مانند مصالح نو، اتوماسیون، فضاهای معماری حساس یا پاسخ دهنده، فضاها و کالدهای قابل انعطاف و متحرک، از جمله مباحث این نوشتار است

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، انطباق با محیط، معماری پاسخ ده، مصالح هوشمند، مناطق کویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336096>

